

Farní zpravodaj

2019 / 1

Římskokatolická farnost Děkanství Žamberk

Březen

Milí přátelé, za malou chvíli budeme prožívat největší tajemství naší víry – Velikonoce. Co to znamená: Ježíš byl vzkříšen, Ježíš žije? Našemu státu bylo kdysi dáno heslo "*Pravda vítězí*", původně "*Pravda Páně vítězí*". My víme a zažíváme, že v dějinách tomu tak vždycky nebylo a není. V Ježíšově případě však pravda skutečně zvítězila. Ježíš vstal z mrtvých, Ježíš žije. To je ono radostné poselství Velikonoc. Ve světě plném zla, útlaaku a nespravedlnosti září naděje. Dobro, lásku a pravdu nelze zničit, dobro, láska a pravda jsou věčné, utlačovány a usmrceny vstávají znovu a znovu z mrtvých. A protože i my můžeme žít v pravdě, být laskaví, být dobří, jsme i my nesmrtelní. Právě v temnotách tohoto světa, v údolí temna smrti, je třeba věřit a žít z této víry velikonočního rána. Svět je poset miliardami hrobů. V Jeruzalémě je ale jeden hrob prázdný. Surrexit Dominus vere - Kristus vstal z mrtvých. Aleluja, aleluja!

Přeji požehnané velikonoční svátky.

P. Wiesław Kalemba

OBSAH 51. ČÍSLA

Úvod.....	1
<i>S Romanem naposledy.....</i>	2
<i>Liturgické sešitky pro děti.....</i>	3
<i>SDM Panama.....</i>	3
<i>Kříž – Symbol naší víry.....</i>	6
<i>Kříž na Vimperku.....</i>	6
<i>Postní aktivita nejen pro děti.....</i>	7
<i>Čeští svatí – Svatý Vojtěch.....</i>	8
<i>Úryvek z knihy U Božího Mlýna.....</i>	10
<i>Deník venkovského faráře.....</i>	11
<i>Anketa Dobrá kniha roku 2018.....</i>	12
<i>Jak vidí Velikonoce čtyřletý chlapec.....</i>	13
<i>Trocha židovského humoru.....</i>	13
<i>Ze Střekomojišského zpravodaje.....</i>	14
<i>Bible podle abecedy.....</i>	15
<i>Biblické sudoku.....</i>	15
<i>Křížovka naležato.....</i>	17
<i>Postní doba s misijním klubkem ve Slatině nad Zdobnicí.....</i>	18
<i>Zápis z Pastorační rady farnosti 25.3.....</i>	20
<i>Malý výtah z elektronické kroniky.....</i>	22
<i>Správné odpovědi kvízu a řešení sudoku...24</i>	
<i>Velikonoční pořad bohoslužeb.....</i>	24

Jsou dny, které jsou zalité sluncem, a pak ty druhé, které nás ochromí žalem, bolestí i lítostí nad nevyslyšenými modlitbami. Takový den prožila před několika dny rodina Romana Býčka, členové chrámového sboru i farnost. Po několika měsíční neúspěšné léčbě převedl Pán života a

smrti Romana na druhý břeh. S takovou zprávou je vždycky těžké se vyrovnat a naučit žít všem jeho nejbližším a milým, kamarádům a známým. Prázdné místo po něm zůstane i v chrámovém sboru, kde dlouhá léta zpíval nezapomenutelná tenorová sóla, třeba v Pavlicově Misse brevis, kterou sbor uvedl před 10 lety při příležitosti primice v Žamberku (video záznam na youtube: <http://bit.do/primice>).

Byl obdarován nejen mimořádným hlasem, ale i schopností naplno milovat život a lidi, které mu Pán postavil do cesty. Především svou rodinu, děti, malou Anežku, z jejíhož narození se tak radoval, a Boha, o němž svým životem svědčil. Ne zbožnými

frázemi, ale svými skutky a službou lidem.

Zaplněný slatinský kostel i hřbitov příbuznými a přáteli přišel prokázat poslední skutek lásky Romanovi; docela symbolicky při ukládání do hrobu plakalo i celé nebe.

Nikdy se nedozvíme tajemství jeho předčasného odchodu. Vždyť žamberského sboru už je mezi nebešťany víc než na kůru. A po těch, kteří nás předešli, prázdná místa zůstávají.

Milý Romane, bylo nám ctí, že jsi byl dlouhá léta naší součástí, že jsme mohli společně chválit Boha s Tvým vrchovatým přispěním, máme Tě rádi a nikdy nezapomeneme. A až jednou ... věřím ... ale to už bude bez not.

Marie Jägerová

Od 1. adventní neděle nabízí naše farnost dětem přibližně od 3 let a dětem mladšího školního věku pomůcku k hlubšímu porozumění a prožívání bohoslužeb.

Jedná se o barevné sešitky, schválené Českou biskupskou konferencí, které obsahují zkrácené texty bohoslužby slova, příběh ze života dětí a hádanku, která navazuje na evangelium. Pokud se dětem podaří hádanku vylustit a vhodit správnou odpověď do připravené krabice v kostele, čeká je pak další nedělní malé překvapení. Toto se týká kostela sv. Václava v Žamberku. Pravidelně se do luštění hádanek zapojuje již několik dětí. Bývají tam zajímavé otázky, které mnohdy nutí děti ke spolupráci s jejich rodiči. A tak se stává, že hádá celá rodina.

Sešitky jsou s pěknými obrázky a mohou dětem napomoci k lepšímu soustředění se na mši svatou. Sešitky jsme zakoupili na celý církevní rok (cyklus C), pro každou nedělní mši svatou. Dětem, jejichž rodiče projeví o sešitky zájem, sešitky rozdáváme postupně, nyní je dostaly na celou postní dobu. Děti se tak mohou připravit na bohoslužbu slova již doma, společně s rodiči si přečíst příběh a vylustit hádanku. Více informací, jak se dá se sešitky pracovat, naleznete na webových stránkách www.liturgiepredeti.cz.

Marie Souradová, katechetka

SDM PANAMA

V lednu letošního roku se konaly 34. světové dny mládeže v Panamě a já byl při tom. Panama leží ve střední Americe, jde o nejužší část pevniny mezi Severní a Jižní Amerikou, sousedí s Kolumbií a Kostarikou. Má asi 4 miliony obyvatel, z toho 1 milion obyvatel žije v hlavním městě Panama City. Panama je nejznámější Panamským průplavem, který spojuje Tichý a Atlantský oceán – v obou jsem se koupal. Je tam jiná příroda než u nás, rostou tam palmy, žádné jehličnany, a místy úplná divočina. V době, kdy jsme tam byli my, bylo kolem 30 °C přes den a asi 24 °C v noci. Je tam větší vlhkost než u nás, ale nám to nijak nevadilo.

Já jsem cestoval 15. ledna se skupinou asi 30 lidí. Letěli jsme z Prahy do Amsterdamu a tam přestupovali na velké letadlo do Panamy. Let trval 11 hodin, v Panamě je časový posun 6 hodin a my letěli stále ve dne. Hned na letišti nás ochromilo velké vedro. Z letiště jsme odjeli autobusem (jsou pomalované a hraje v nich hlasitá hudba) do Colónu, kde nás místní přivítali a rozdělili si nás do rodin. Naše rodina bydlela v malém městečku Bueno Vista, měla tři děti, psy, slepice, kohouta a teď se rozrostla ještě o dva další členy – o mě a kamaráda Martina. Připravovali nám vždy dobrou snídani a večeři, nejčastěji vaří rýži, kuřecí maso, kukuřičné placky a banány na všechny způsoby.

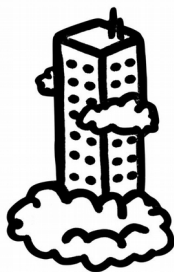

Hodně dbali na naši bezpečnost, raději nás všude dovezli nebo pro nás přijeli, zkrátka nechtěli, abychom chodili sami. V provincii Colón není úplně bezpečno, je to dáno i tím, že je tam velký přístav. Pro nás bylo zvláštní, že třeba autobus doprovázela policie a policisté byli na všech našich akcích. Většina lidí zde mluví pouze španělsky, a ač Martin uměl dobře anglicky, tady mu to nebylo moc platné, hodně jsme se domlouvali pomocí překladáče google, wifi byla dostupná.

První den byla na programu křížová cesta k místní kapličky na kopci, cesta trvala asi dvě hodiny. Šli s námi místní i mládež z jiných zemí, zpívalo se a modlilo. Hned první den jsme se samozřejmě na slunci spálili. Druhý den byl věnovaný misiím, mladí po skupinkách chodili přímo do domu k lidem, četli jim Písmo ve španělštině i češtině a hovořili s nimi. Někdo se dostal i do úplně zapadlých oblastí, kam vedla jen kamenitá pěšina.

Podnikli jsme výlet k vodopádům, koupali jsme se v Karibiku, moře bylo teplé. Ochutnali jsme tam čerstvě připravené ryby. Další den byl věnovaný sportu, hrál se fotbal a volejbal s místními a také jsme si vyšli na výlet do okolí. V sobotu jsme jeli do Colónu (to je hlavní město diecéze), zde byla připravena mše svatá pro poutníky z celé diecéze, která se konala venku a měla úžasnou atmosféru – městem šel průvod se spoustou vlajek, k tomu hrála hudba. Pro poutníky byl připraven raut a tančilo se až do noci. Neděle byla věnována rodině, koupali jsme se v jezeře a stihli jsme si dojít i na pivo (pozn.: pivo a alkohol se tam nemůže prodávat a pít na ulici, ale pouze doma nebo v restauraci). V pondělí jsme se stěhovali blíž k Panama City, bydleli jsme v Paraiso, do centra to bylo půl hodiny, přičemž zdarma jsme mohli využívat metro i městskou dopravu. Svezli jsme se i taxíky, protože nebyly vůbec drahé. Kvůli SDM zprovoznili i druhou linku metra, která není ještě hotová, ale teď se výborně hodila. V rodině nás bydlelo tentokrát pět, stravovali jsme se jinak, ráno nám paní vařila kávu a snídali jsme společně v Paraiso, přes den jsme měli stravenky a jedli jsme na různých místech ve městě, kde mají i KFC a Mekáč. Naším

společným bodem byl místní kostel, každý den jsme začínali mší nebo katechezí. Byli s námi Slovinci se svým biskupem, s námi byl Mons. Pavel Posád (pomocný biskup českobudějovický) a náš pan biskup Mons. Jan Vokál. Na odpoledním programu jsme se domlouvali po skupinách a jeli jsme například autobusem na vyhlídkovou jízdu po Panamě, navštívili jsme vyhlídku v 62. patře mrakodrapu. Po celou dobu panovala úžasná atmosféra, všude spousta mladých lidí, na ulicích se zpívalo, vzájemně jsme se fotili a vyměňovali si suvenýry ze svých zemí.

Vrcholem setkání byl příjezd papeže Františka, společně jsme čekali na ulici, až kolem nás projede a pozdraví nás, jel úplně blízko mě. V sobotu jsme se přesunovali do parku Jana Pavla II., od metra jsme šli několik kilometrů pěšky, davy před námi i za námi, okolo stojící lidé nám u svých domků dávali napít a byli velmi pohostinní a milí. V parku

se nás prý sešlo asi 700 000 a večer se konala vigilie s papežem Františkem. My jsme byli poměrně vepředu, a ještě byla možnost sledovat dění na velkoplošných obrazovkách. Celá plocha byla dobře ozvučená, opět se hodně hrálo i zpívalo, a ačkoli jsem moc nerozuměl, atmosféra vigilie byla výborná. Noc jsme strávili pod širým nebem, bylo sice trochu chladněji, ale přežili jsme a ráno v osm hodin nás čekala nejdůležitější mše. Kvůli horkému počasí se vše odehrávalo už ráno. Mše byla ve španělštině, překládána do angličtiny a my potom dostali český překlad na facebook. Z papežovy promluvy se mi líbilo, že máme žít přítomností, že mládí není čekárna, že na každém z nás Bohu záleží. Hodně jsme prožívali atmosféru a srdečnost kolem nás, na závěr se tančilo, fotilo a vyměňovali jsme si dárečky.

Po neděli nám zbývaly ještě tři dny do odletu, a tak jsme se domluvili, že trochu povýletujeme. Půjčili jsme si auto a v pěti lidech se vydali na severozápad Panamy asi 300 kilometrů od hlavního města. Bylo to velké dobrodružství, koupali jsme se v Tichém oceánu, projeli jsme si městečka a vesnice, jednou jsme přespalí v hostelu a naším cílem byla sopka Vulcan Baru. Vyšplhali jsme pěšky do výšky 3000 m n.m.; úžasná příroda a výhledy. Cestou zpět se nám staly neuvěřitelné věci a my téměř nestihli letadlo domů. Modlili se za nás kamarádi na letišti

a nezávisle na tom i maminka doma, a proto všechno dobře dopadlo. Do Prahy jsem přiletěl v kratasech a vypůjčené mikině a tady byly 2 stupně pod nulou.

Co říci závěrem? Určitě stálo za to do Panamy jet, Panama je úžasná země, víru tam hodně prožívají, cítili jsme jednoduchost, radost a důvěru. Milé přijetí a atmosféra setkání jsou mými největšími zážitky.

Jakub Kladiwo

KŘÍŽ - SYMBOL NAŠÍ VÍRY

Celá postní i velikonoční doba je provázena zvláštním uctíváním Kristova kříže. Je však zapotřebí, aby došlo k odhalení kříže také v srdci nás křesťanů. Hodně lidí nosí křížek na krku - mnozí nevědí proč, někdo jen jako zlatou ozdobu, jen pro některé je symbolem oběti Ježíše Krista. Snad by bylo dobré zamýšlet se více nad tím, co symbolizuje kříž pro mě, kde má místo v mém životě. V každé etapě života bude možná naše odpověď trochu jiná. Vzpomínky a zážitky se budou prolínat se současností. Každý nese svůj kříž, klopýtá, padá, ale měl by také vědět, že se o něj může kdykoliv opřít - je jistotou a naším pevným bodem....

Čím je kříž pro mě? Jistě, znamením víry, symbolem utrpení a příslibem vykoupení.... Vidím kříž na hrobě rodičů, les křížů na každém hřbitově i osamělý, dnes již neexistující železný kříž na Vimperku při opuštěné cestě ze Žamberka do Kameničné.

Vidím moji plačící maminku, jak s jeho znamením kdysi dávno vyprovázela našeho otce, když při všeobecné mobilizaci odcházel do pohraničních pevností. Cítím na čele její požehnání v den naší svatby... A pak, můj křížek na čelo mé odcházející ženě....

Jako bychom křížem naše nejdražší předávali do opatrování někomu mocnějšímu, který je místo nás ochrání tam, kde my s nimi být nemůžeme.

Jaroslav Schröffel

KŘÍŽ NA VIMPERKU

V archivu starých fotografií naší farnosti se nachází snímek železného kříže, který stával na ostrohu na Vimperku, kudy vedla cesta ze Žamberka do Kameničné. Kříž byl umístěn na vysokém pískovcovém bloku s pískovcovým podstavcem. Tato stará původní cesta byla před vybudováním silnice přes Helvíkovice jedinou spojnici města se sousední vesnicí.

Podle mých rodičů se dříve vyprávělo, že tento kříž byl postaven na místě, kam žamberští přinášeli jídlo vesničanům z Kameničné, kde na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let 17. století řádila poslední morová epidemie v tomto kraji. Lidé se u kříže nesetkávali, jedni tam věci odložili a druhí jen vyzvedli. Kronikářské záznamy uvádějí, že

epidemii v Kameničné přežila jen jediná žena (všichni nebožtíci byli tam pochováni na zvláštním morovém hřbitově).

Do Žamberka se mor nepřenesl a lze si jen stěží představit vděčnost Bohu u zdejších lidí, které tato pohroma nepostihla. Jedním z důkazů je mimo jiné kaple sv. Rozálie a dalších patronů z roku 1682 na vrchu nad městem, kam se poté každoročně konaly slavné poutě na poděkování za záchranu města. Poutě přerostly v tradici a jsou vlastně příčinou, proč není hlavní poutí v Žamberku ta svatováclavská.

Kříž na Vimperku bohužel již nestojí. Železo zničila někdy ve druhé polovině minulého století rez a kámen rozebrali a odvezli ke svým domům příčinliví občané ze sousedství. Dnes je tato cesta nesjízdná a téměř zapomenutá a děti pod křížem sedící asi již nikdo neidentifikuje. Pro úplnost je třeba ještě uvést, že kronika Kameničné umísťuje místo předávání také k jednoduchému dřevěnému kříži v

polích vlevo od dnešní silnice (musel by od té doby být mnohokrát obnoven). Třeba mohli na toto místo zase nosit potraviny lidé z blízkých Helvíkovic.

Jaroslav Schröffl

POSTNÍ AKTIVITA NEJEN PRO DĚTI

V období několika týdnů se připravujeme na největší křesťanské svátky, Velikonoce. Budeme slavit smrt a zmrtyvýchvstání našeho Pána Ježíše Krista. Abychom Jeho vítězství nad smrtí mohli oslavit s opravdu čistým srdcem, k tomu nám slouží období postu. Uvědomujeme si, co všechno pro nás udělal, zamýšlíme se nad svým jednáním a vidíme, jak hodně nám ještě chybí k dokonalosti. Sebe i děti se snažíme vést k větší citlivosti k druhým, k milosrdenství, k obětem, k modlitbám a k častější četbě Pisma svatého.

V chrámu svatého Václava se v postní době objevil pod oltářem svaté Terezičky obraz s monstrancí. Namaloval ho pro děti Slávek Král. Děti jsou každou postní neděli zvány k obrazu, kde pro ně probíhá krátká katecheze. Každý týden mají plnit nějaký úkol (něco si odřeknou, někomu pomohou). Když úkol splní, mohou ozdobit monstranci „drahokamy“. Také za to, že v neděli přišly za Pánem Ježíšem, mohou doplnit jeden drahokam na obraz. O Velikonocích bude symbolická monstrance ozdobená těmito drobnými skutky lásky. Zmrtvýchvstalý Ježíš zůstává s námi živý. Setkáváme se s ním při mši svaté, můžeme se mu klanět ve svatostánku v opravdové monstranci a v opravdové posvěcené hostii. On je ten největší drahokam. Také my se máme stát živou monstrancí.

Marie Souradová, katechetka

ČEŠTÍ SVATÍ – SVATÝ VOJTĚCH

Svátek: 23. dubna

biskup a mučedník

Svatý Vojtěch, v zahraničí známý spíše pod svým biřmovacím jménem Adalbert, se narodil asi roku 956 na hradě Libici nedaleko Poděbrad. Pocházel z českého knížecího rodu Slavníkovců. Měl se stát otcovým dědicem, když ale jako dítě vážně onemocněl, jeho rodiče slíbili, že pokud se uzdraví, zasvětit jej Bohu, a tak se také stalo. Roku 981 přijal sv. Vojtěch kněžské svěcení z rukou prvního pražského biskupa Dětmara a po jeho smrti byl zvolen na jeho místo. Do jeho diecéze patřilo kromě Čech a Moravy také Slezsko, část jižního Polska a dnešního Slovenska. Staral se o chudé, potíral zbytky pohanství, zakazoval krevní mstu a mnohoženství. Horlivě káral velmože i mnohé kněze, ale ti proti němu protestovali a neposlouchali ho. Proto požádal papeže, aby byl zproštěn úřadu, a roku 990 vstoupil v Římě do benediktinského kláštera. O dva roky později ale začal kníže Boleslav II. vyjednávat o návratu českého biskupa na neobsazený stolec. Vyslal do Říma posly, kteří měli tlumočit jménem lidu přání a slib, že tentokrát nebudou jeho snahám o duchovní obnovu bránit. Vojtěch opouštěl ústraní kláštera velice nerad, záruky knížete ale přijal. Do Čech s ním putovalo také dvanáct benediktinských mnichů, aby tam založili klášter a byli mu duchovní posilou a podporou. Do Prahy doputoval Vojtěch bos, v kajicím rouchu. Obyvatelé Prahy jej nadšeně přivítali a kníže mu předal

edikt, který pražskému biskupovi zaručoval pravomoci rozlučovat sňatky mezi příbuznými, stavět kostely a vybírat desátky. Pro mnichy Vojtěch zakoupil v Břevnově u Prahy pozemek a roku 993 zde založil první mužský klášter v Čechách. Sám papež jej vybavil tehdy neobvyklou listinou, v níž vzal klášter pod svoji ochranu a zaručil mu svobodnou volbu opata.

Zřejmě k posledním neposlušnostem a k vyhrocení napětí mezi biskupem a šlechtou došlo po vraždě cizoložné šlechticny, která hledala pomoc u biskupa a v chrámě. Udává se, že snad byla z Vojtěchova příbuzenstva a nedobrovolně žila v nerovném manželství se surovým šlechticem. Pronásledovatelé porušili právo azylu a znesvětili kostel nebo kapli panenského kláštera, kde se ukrývala, její vraždou. Příbuzní onoho šlechtice zabili milence již předtím. Ty, kteří se na vraždě na posvátném místě podíleli, biskup Vojtěch vyobcoval z Církve na dobu, než budou dělat řádné pokání. Postihnutí velmoži odpověděli nenávistí proti němu a jeho rodu. Vojtěch proto znovu odešel do benediktinského kláštera v Římě. Při návratu z druhého pobytu v Římě dostal zprávu o vyvraždění svého rodu a rozhodl se, že se do Čech již nikdy nevrátí. Odešel hlásat evangelium

pohanským Prusům, mezi kterými však našel roku 997 mučednickou smrt. Spoutali ho a sedmi kopími zabili. Z Hnězda, kde byl pohřben, byly jeho ostatky slavnostně převezeny roku 1039 do Prahy. Po svatém Václavu se stal druhým českým zemským patronem a je také hlavním patronem pražské arcidiecéze. Na našem území se nachází řada poutních míst, vztahujících se k jeho památce. Kromě jeho hrobky v katedrále sv. Víta se jedná nejčastěji o kaple a studánky na místech, kde při svých cestách odpočíval. Podle legendy po jeho prvním odchodu z Čech vypuklo všude velké sucho. Při návratu do vlasti se na jednom kopci na Plzeňsku zastavil, aby celé zemi požehnal a

modlil se. V tu chvíli začalo pršet a tam, kde stál, vyrašila první tráva. Od té doby se tomu místu říká Zelená hora.

Znázorňování: Svatého Vojtěcha můžeme nejčastěji vidět jako biskupa s mitrou a berlou. Hlavními znaky jsou nástroje jeho umučení: veslo, kopí nebo halapartna.

* V naší farnosti je svatému Vojtěchovi zasvěcena kaple na hřbitově v Žamberku.

Otázky k předchozímu tématu o sv. Anežce České: (správné odpovědi naleznete v článku v předchozím čísle zpravodaje /prosinec 2018/ na straně 9 a 10)

- 1) Ve kterém století žila sv. Anežka Česká?
a) 11. století, b) 12. století, c) 13. století
- 2) Který den v roce slavíme její svátek?
a) 13. listopadu, b) 21. ledna, c) 2. března
- 3) Kdo byl jejím otcem?
a) Václav I., b) Přemysl Otakar I., c) Přemysl Otakar II.

Příště se můžete těšit na článek věnovaný sv. Janu Nepomuckému.

*Lukáš Sourada,
převzato z internetu a z knížky Čeští svatí od Česlavy Talafantové*

ÚRYVEK Z KNIHY U BOŽÍHO MLÝNA

(rozhovor Josefa Beránka s Ladislavem Heryánem)

Pavel, tak jako ostatní první křesťanští teologové, chce pochopit Ježíšovu smrt. Jaký je vlastně její smysl? A jeden ze způsobů, jak se s touto krutou vraždou vypořádat, se nachází v příběhu o Abrahamovi a Izákovi. Jejich odpověď na otázku, proč Ježíš zemřel, zní, že za naše hříchy. Bůh ušetřil Izáka, ale neušetřil Ježíše. Ježíšova smrt nás smířila s Bohem, Ježíš nás svou smrtí vykoupil z našich hříchů. Všichni jsme se to tak naučili a opakujeme to, když se nás někdo zeptá, proč vlastně Ježíš zemřel. Jestliže se ale ptá dál, třeba zda je Bůh tak krutý, že vyžadoval, aby mu vlastní Syn zaplatil svou krev, a zda to tedy nemohlo jít nějak jinak, obvykle jsme v koncích, a tomu, co říkáme, sami stejně moc nerozumíme.

Proč tedy Ježíš zemřel? Jak bys to zformuloval ty ?

Kladu si otázku: Čím je Ježíš teokratické společnosti své doby vlastně tak nebezpečný? Jedním ze znaků, kterými se vyznačují džihádisté všech náboženství, ty katolické nevyjímaje, je jejich násilí, ať už fyzické, či jen verbální. Násilí ve jménu Boha, byť by bylo jen verbální, je tím, co jeho hlasatele nejvíce diskvalifikuje. I farizeové a herodovci se uchylují k násilí a tím prokazují, že předmětem jejich uctívání není Bůh, ale jen jakási jejich představa o něm. Ježíš je nebezpečný tím, že tuto představu nabourává, a s ní boří i celý na ní vystavěný náboženský systém. Podle mě Ježíš zemřel za obraz Boha,

který nabízel lidem a který sám představoval. A Bůh se k obrazu, za který Ježíš zemřel, přiznal tím, že Ježíše vzkřísil z mrtvých. Tím jako by řekl o Ježíšovi totéž, co řekl o Jákobovi ve stejnojmenné knize: Jedině můj služebník Jób o mně mluvil správně. Tím, že Ježíše vzkřísil, Bůh vyjádřil: Ano, jedině můj služebník Ježíš o mě mluvil správně.

Apoštol Pavel byl Žid, znal instituci vykupitele, toho, který měl například povinnost vykoupit příbuzného z otroctví, a tak tento v té době známý obraz použil. Chce tím říct, že Ježíš je náš zachránce, že je náš příbuzný, který nás nenechá mrtvé navždy. Který nás nenechá upadnout v zapomnění. Slabina toho obrazu je ale v tom, že neříká, komu za nás bylo Ježíšovou smrtí zapláceno. Bohu? To je přece absurdní. Nějakému ďáblu? To je také absurdní, to by museli být dva rovnocenní bohové, Bůh a Ďábel.

A ještě jedna otázka: Co je míněno tím, že nás vykoupil z našich hříchů? Já tomu rozumím tak, že svou smrtí řekl, že naše hříchy nevadí. Že pro Boha naše hříchy nejsou důvodem k našemu zavržení. Že i přes naše hříchy nás Bůh miluje, protože Bůh je svou podstatou Bůh, je prostě velkorysost.

Říkáš, že Bohu naše hříchy nevadí?

Židovské náboženství počítalo s chrámem, kde se obětovaly oběti. Proti tomuto chrámovému systému se Ježíš postavil a řekl: Milosrdenství chci a ne oběť. Já další oběť nepotřebuji.

Ježíš se staví proti náboženskému systému, který je podobně jako všechny ostatní systémy založen na usmíření Boha, neboť ten je v podstatě mým nepřítelem. Jako hříšník jsem Bohu vydán napospas. A Ježíš přišel říct, že to je špatně. Že nejsem Bohu vydán napospas, ale že mě Bůh miluje takového, jaký jsem. Za všech okolností.

To je vlastně úplně opačný přístup.

Ano, a za to Ježíš zemřel. A Bůh se ho zastal.

vybrala Iva Kočová

DENÍK VENKOVSKÉHO FARÁŘE

Z farní knihovny se mi dostala do ruky kniha Deník venkovského faráře, ve které p. Jan Rybář vypráví o svém životě. Je to dnes už starý člověk, který udivuje svou pamětí, sečtělostí, rozhledem a zájmem o dnešní svět. Člověk, který pamatuje hrůzy II. světové války, divoké odsuny, nástup komunismu, věznění a dohled StB, ale také naděje, které vyvolal II. Vatikánský koncil a návrat svobody.

Velmi otevřeně a s humorem vypráví o životě, nevyhýbá se žádným otázkám, ať se týkají církve, kněžství, tajných svěcení, manželství, rozvodů, zpovědí...

P. Jan Rybář je mi také blízký tím, že jsem se s ním dvakrát setkala při manželských setkáních v Albeřicích, kam

jezdil sloužit mše a zpovídat. Už tenkrát zaujal svou vypravěčskou schopností, úžasným rozhledem a lidským přístupem.

„Když mám ve vesnickém kostele, kde není živá farnost, mši, přijdou ze zvědavosti i lidé, kteří tam nikdy běžný provoz kostela nezažili. Říkám jim: vážení a milí, já vím, že nevíte, k čemu tady byl ten kostel, ale já vám řeknu, co chybí obci dnes, když kostel není v provozu. Tady bylo místo, kde se lidé na základě svých zásad každou neděli shromáždili. Hezky se oblékli a dětem vyleštili botičky. Všichni o sobě věděli. Měli něco, co je spojovalo. V tomto kostele vítali narozené děti, tady vyprovázeli do společného života novomanžele, tady se loučili se svými zemřelými. V těchto významných životních chvílích lidem pomáhalo, že při nich stáli druzí lidé. Že se neocitli v cizí, studené obřadní síni, že to bylo živé místo, které měli spojené s oslavou Vánoc a tak dále. A říkám jim přímo: Toto vám dnes chybí. Vy se setkáváte tak leda náhodou v supermarketu.“

z knihy Deník venkovského faráře vybrala Lída Kladivová

ANKETA KATOLICKÉHO TÝDENÍKU DOBRÁ KNIHA ROKU 2018

Jako každý rok, vybíralo 89 osobností 3 knihy, které považují za dobré knihy roku 2018. Letos zvítězila kniha rozhovoru se známým a oblíbeným salesiánem Ladislavem Heryánem. Některé knihy budou zakoupeny do naší farní knihovny a budete si je moci vypůjčit.

1. místo: 13 hlasů

Josef Beránek – Ladislav Heryán: U Božího Mlýna (Vyšehrad)

2.– 5. místo: 10 hlasů

Alexandr Flek: Parabible (Biblion)

Aleš Palán: Raději zešilet v divočině (Prostor)

Aleš Palán – Marie Svatošová: Neboj se vrátit domů (Kalich)

Marek Vácha: Radost z Boha (Cesta)

6. místo: 8 hlasů

Tomáš Kutil – Josef Suchár: Zázrak v Neratově (Karmelitánské nakl.)

7. místo: 7 hlasů

James Martin: Jezuitský návod (téměř) na všechno (Karmelitánské nakl.)

8.– 9. místo: 6 hlasů

Tomáš Halík: To že byl život? (Nakl. Lidové noviny)

Dominique Wolton – Papež František: O společnosti a politice (Barrister & Principal)

Loňským vítězem byl také Ladislav Heryán se svou knihou Stopařem na této zemi. Tato kniha je v naší farní knihovně k zapůjčení.

Marie Souradová

JAK VIDÍ VELIKONOCE ČTYŘLETÝ CHLAPEČEK

„Mami, a budou už ty Velikonoce?“

„Budou. Budou už brzy,“ odpovídám a v liché snaze vyhnout se oblíbenému „proč?“ rychle dodávám: „bude pomlázka, vajíčka, zajíčci...“

„A to se znovu narodí Ježíšek?“ nedočkavě přerušil můj konzumní výpočet, čímž mi dal jasně najevo, že ví své a čokoládovým zajícem ho neodbudu. A mám to, teď budu čtyřletému koumákovi vysvětlovat velikonoční tajemství...

„Víš, o Velikonocích se Ježíšek nenarodil, on umřel a pak...“

„A kde umřel? V nemocnici?“ nenechá mě dopovědět.

„Ne, na kříži.“

„A byl už starý?“

„Nebyl. Byl mladší než já...“

„A byl nemocný?“

„Nebyl.“

„Nebyl? Tak proč umřel a kdo ho tam zavěsil, na ten kříž?“

„Lidé. Víš, my lidé pořád zlobíme a on nám chtěl pomoci, aby se na nás Pán Bůh nemusel hněvat a tak se dal přibít na kříž místo nás.“

„A bolí ho to?“ K mému úžasu najednou mluví v čase přítomném.

„To víš, že ho to bolí, moc.“

„Mami, a ty taky někdy zlobíš?“

„Taky...“

„Tak já už nebudu zlobit, všechno sním a z toho kříže ho sundám... A ty taky“ uzavřel. Vzal buldozér a začal hrnout kostky po kobereci. Otázka zmrtvýchvstání ho zřejmě netrápí. Proč taky, když někoho něco bolí, tak je přece živý, ne?

Dana Schröffelová (přetisk z časopisu farnosti Štěchovice - PROUDY 37/97)

TROCHA ŽIDOVSKÉHO HUMORU

Potká Roubiček Kohna:

„Zdravím jich, Kohn. A jak jich tak vidím, musím jim něco říct. Tuhle jak byli u nás na návštěvě se svojí paní, ztratily se nám dva stříbrný přístroje.“

„No co si to vo mně myslej, Roubiček, že já poctivej vobchodník jim budu krást stříbrný přístroje?!“

„Nerozčilujou se, Kohn, vono teda jsme je druhej den našli zapadlý v příborníku. Ale, to chápou, stín podezření zůstal!“

Starého žida srazí před kostelem auto. Vyběhne kněz, poklekne u něj a ptá se: „Synu, věříš v Boha Otce Všemohoucího, Syna a Ducha Svatého?“ Žid otevře oči: „Já tu umírám a oni mi dávají hádanky.“

Starý Kohn umíral a pozval si ke smrtelné posteli svého obchodního partnera pana Steina: „Mám stříbrný servis pro dvanáct osob,“ povídá mu, „ze kterého někdo tři kusy ukradl. Až umřu, přenechám ti ho, ať je servis zase kompletní...“

Pan Bloch cestuje dálkovým rychlíkem a zjistí, že má ve spacím voze horní lůžko.

„Když musím ležet nahoře, nikdy se pořádně nevyspím,“ stěžuje si spolucestujícím.

„Mně to nevadí,“ říká ochotně druhý spolunocležník, „můžeme si lůžka vyměnit.“

Pan Bloch to vděčně akceptuje a otevře kufřík, aby se převlékl a umyl. „Ale ne“, zaběduje, „moje žena mi zapomněla přibalit mýdlo.“

„Půjčte si moje,“ klidně řekne spolucestující.

Bloch se umyje, prohledá znovu kufřík a řekne: „A zubní kartáček byste neměl?“

„No promiňte,“ zarazí se soused, „přece vám nebudu půjčovat svůj zubní kartáček!“ Bloch zvedne hlavu a řekne s jemnou výčitkou v hlase: „Pán je antisemita?“

Dva Židé dojdou ke Genezaretskému jezeru a chtějí se přeplavit na druhou stranu. Na břehu stojí křesťanský rybář, který je ochoten Židy převézt. Chce za to od každého 100 šekelů.

Židy cena pohorší:

„Zbláznili se? Co je to za drahotu?“

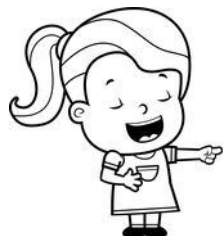
„Ale co chcete, pánové?“ chlácholí je rybář. „Tady jste přece na jezeře, přes které přešel pěšky náš Pán Ježíš.“

Jeden ze Židů: „No, to není divu. Při těch cenách!“

z internetu čerpal Lukáš Sourada

NĚCO PRO POBAVENÍ

Lidé jsou větším dílem daleko lepší a šlechetnější, nežli si obvykle představujeme.

Nejužitečnější zvíře je prase. Z něj můžeme využít vše. Maso zepředu i zezadu, kůži na boty a jméno na nadávání.

Marku, jaká máte doma zvířátka? Pár pavouků a jedno mražené kuře.

Pepíček: „Paní učitelko, já s vámi také často nejsem spokojen. Ale řekněte sama – už jsem kvůli tomu někdy volal vašim rodičům?“

Přeložte si: Pe3kovi bra3 spali, jak 8ahlí lo3, 3mající pos3břené pi100le, o5 a o5 s3leli.

Kolouch, kohout s mouchou mnohou s hloupou chloubou houpou nohou, plavou dlouhou strouhou ouzkou, chroupou oukrop s pouhou houskou.

Z časopisu Život farností střekovského a mojžířského obvodu vybral František Mazura

V tomto biblickém testu budou správné odpovědi začínat písmenem G.

1. Popravčí místo, nazývané též Lebka.
2. Pelištejský bojovník, kterého porazil mladičký David.
3. Zahradka na svahu Olivové hory.
4. Izraelský soudce, který vysvobodil Izraelce z područí Midjánců.
5. Název severního území Izraela, kde Ježíš prožil své mládí.
6. Žena, kterou si na Boží příkaz vzal prorok Ozeáš za manželku.
7. Služebník proroka Eliši.
8. Slavný učitel zákona, který varoval před násilím na křesťanech.
9. Pracoviště, odkud Ježíš povolal některé své učedníky.
10. Místo, kam odvedli slepého Samsona a kde musel ve vězení mlít.
11. Jméno prvního Mojžíšova syna.
12. Adresát třetího Janova listu.

Ondřej Jäger

BIBLICKÉ SUDOKU

Stejně jako u každého jiného sudoku je řešením úlohy zcela vyplněná sudoku tabulka. Než však začnete luštit, musíte nejdříve doplnit chybějící "startovací čísla", bez nichž by bylo vyřešení velmi složité, ne-li nemožné. V tabulce jsou nahrazena dvojtečkami (:) (chybí v každém řádku jedno - řádky A až I) a vy je získáte vyhledáním příslušného novozákonního verše v Bibli (Český Ekumenický Překlad) podle znění verše a neúplného odkazu na něj. Chybí vždy pouze poslední číslice (její prázdné místo je vyznačeno podtržitkem), takže při hledání máte na výběr z devíti veršů (např. Mt 21,2_

znamená hledání v úseku Mt 21,21 až Mt 21,29). Když v tomto úseku najdete verš shodný s citovaným v zadání úkolu, dopíšete příslušnou číslici do řádku sudoku tabulky na místo označené dvojtečkou.

Seznam použitých zkratk Biblických knih

Mt Evangelium podle Matouše
L Evangelium podle Lukáše
J Evangelium podle Jana
Sk Skutky apoštolů
Ř Římanům
1J První list Janův
Zj Zjevení Janovo

A Mt 3,_ Jan měl na sobě šat z velbloudí srsti, kožený pás kolem boků a potravou mu byly kobyly a med divokých včel.

B Sk 23,_ Protože Pavel věděl, že jedna část rady patří k saduceům a druhá k farizeům, zvolal: „Bratří, já jsem farizeus, syn farizeův. Jsem souzen pro naději ve zmrtnýchvstání.“

- C J 21,_** Onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: „To je Pán!“ Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil si plášť – byl totiž svlečen – a brodil se k němu vodou.
- D 1J 4,1_** Boha nikdy nikdo neviděl, ale jestliže se milujeme navzájem, Bůh v nás zůstává a jeho láska v nás dosáhla svého cíle.
- E Mt 21,2_** On odpověděl: „Nechce se mi.“ Ale potom toho litoval a šel.
- F Zj 19,1_** Za ním nebeská vojska na bílých koních, oblečená do bělostného čistého kmentu.
- G J 15,_** Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař.
- H L 16,2_** Abraham řekl: „Synu, vzpomeň si, že se ti dostalo všeho dobrého už za tvého života, a Lazarovi naopak všeho zlého. Nyní on se tu raduje, a ty trpíš.“
- I Ř 8,1_** Soudím totiž, že utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která má být na nás zjevena.

A		1			2				:
B			5	:					
C	2	6	4	1	3		:		
D	5	:		8		9		6	1
E	6	7	:	4					8
F		:				6	3	7	
G	4		8	7			:	5	
H	7	:	6			1			
I	1					4	:	3	7

Lukáš Sourada

[illegible]

POSTNÍ DOBA S MISIJNÍM KLUBKEM VE SLATINĚ NAD ZDOBNICÍ

Před začátkem postní doby jsme pořádali s letohradským Misijním klubkem už 7. Misijní karneval na Orlici v Orlovně. Prožili jsme zde opravdu krásné společenství radosti, byli jsme tu jeden pro druhého a děti si odnášely vedle zážitků i spoustu dárků.

Od Misijní neděle 2018 se s Misijním klubkem ve Slatině nad Zdobnicí připravujeme na Mimořádný misijní měsíc říjen 2019, který vyhlásil papež František. S dětmi každý měsíc malujeme do rubriky Svatý misionář, která je vysílána v Missio magazínu na Televizi Noe. Děti se tak každý měsíc dozvědí něco nového a svými obrázky zprostředkují misijní myšlenky. V dubnu se těšíme na sv. Vojtěcha. Na Velikonoce se připravujeme i pomocí Postního misijního kalendáře ve tvaru ovečky, který nabízí na každý den úkoly a výzvy a pomáhá nejen dětem naplňovat největší přikázání lásky – milovat Boha celým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí a svého bližního jako sebe samého. V kostele Proměnění Páně jsme 23. 3. připravili misijní křížovou cestu, při které jsme pamatovali na všechny misionáře, kteří slouží druhým lidem a také na

misionáře mučedníky. Na 24. březen totiž připadá Den postu a modliteb na památku misionářů, kteří prolili krev za evangelium. Papež František upozorňuje, že mučednictví křesťanů zůstává skryto očím tohoto světa. „Mučedníci jsou ti, kdo posunují církev vpřed, jsou oporou církve, kterou podpořili a podporují dodnes. A dnes je jich víc než v prvních staletích. Média o tom nemluví, protože to nebudí zájem, ale mnoho křesťanů v dnešním světě je blahoslavených, protože jsou pronásledováni, tupeni a vězněni. Mnozí jsou ve vězení jenom proto, že nosili na krku křížek nebo vyznali Ježíše Krista! Toto je sláva církve, naše opora a také naše pokoření, protože my máme všechno, všechno nám připadá snadné, a když nám něco chybí, stěžujeme si... Pomysleme však na tyto bratry a sestry, kteří dnes v mnohem větším počtu než v prvních staletích podstupují mučednictví!“

V neděli jsme připravili další Misijní křížovou cestu v kostele sv. Jiří v Javornici tentokrát věnovanou všem dětem v misiích. Modlili jsme se křížovou cestu za děti, kterým pomáháme skrze Papežská misijní díla v Africe, Asii, Americe a Oceánii, letos celkem v 19 zemích světa. Zapojili se i ti nejmenší, kteří rozsvěcovali svíce, přinášeli papírová srdce a ti starší zas symbolicky kameny za všechna utrpení a bolesti.... Křížovou cestu jsme zakončili společnou modlitbou: Pane, dal jsi mi všechno, abych měl věčný život. Dej mi sílu, abych se v tomto postním období modlil za milost tvého života pro děti v misiích a pomáhal zlepšit jejich životní podmínky.

Když nezvládám nést svůj kříž, připomeň mi, co všechno chybí dětem v misiích.

Když jsem v pokušení stěžovat si, dej, abych tě prosil o pomoc v modlitbě, abych ti děkoval, abych každý den slyšel tvůj hlas.

Jsem pokřtěný a poslaný nést tvé evangelium všem lidem, dej, ať s odvahou a radostí plním toto misijní poslání. Amen.

Do velikonoční přípravy, kdy stavíme podle hesla Děti pomáhají dětem přes celý svět MOST – Modlitbou, Obětí, Službou a Tvořivostí, patří také tvoření na Misijní jarmarky, skrze které chceme nashromáždit dary pro nejchudší děti v misijních oblastech. Na to se moc těšíme.

Děkuji všem, kteří nás podporujete a pomáháte nám modlitbou a všemožnou pomocí!

Panna Maria ať nám pomáhá prožívat přípravu na Mimořádný misijní měsíc říjen 2019 jako období duchovní obnovy s otevřenou myslí a otevřeným srdcem, abychom dokázali nést evangelium našim bratřím a sestrám svědectvím svého života a stávali jsme se svědky Božího štěstí, které neklame.

Přejeme Vám požehnané dny postní doby, aby velikonoční radost ze Vzkříšení mohla být opravdová a upřímná!

*Misijní klubko ve Slatině nad Zdobnicí
Bronislava Halbrštátová, diecézní ředitelka PMD
www.missio.cz; <https://www.facebook.com/PapezskaMisijniDila>*

ZÁPIS S PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI 25. 3. 2019

Přítomni: p. Wiesław Kalemba, Bronislava Halbrštátová, Marie Souradová, Ondřej Jäger, Roman Moskva, Tomáš Ježdík, Marek Faltus, Daniel Klíž

Omluveni: Pavel Brůna, Václav Rendl

Členové pastorační rady se po modlitbě a vyjádření díky za veškeré činnosti farníků v uplynulém období věnovali některým pastoračním otázkám.

Oblast liturgie má na starost Roman Moskva. Vede ministrantské schůzky, které probíhají 1x za 14 dnů v úterý před mší svatou. Tyto schůzky jsou otevřené všem, kdo mají zájem o službu u oltáře.

Ekonomické starosti řeší spolu s administrátorem farnosti otcem Wiesławem Marek Faltus.

V naší farnosti existuje naléhavá potřeba pomoci zejména starším a méně pohyblivým farníkům. Jedná se zejména o dopravu na bohoslužby, drobnou pomoc v domácnosti a jiné služby. Pro osamělé seniory má také návštěva a rozhovor velký význam a může pomáhat překonat chvíle samoty. Hlavním koordinátorem služby pro seniory se stal Tomáš Ježdík. Vznikne databáze řidičů, kteří by byli ochotni vozit seniory na nedělní bohoslužby, případně i na nákupy nebo také kulturní a společenské akce. Řidiči by se mohli střídát a v případě jejich nepřítomnosti nebo nemoci by je mohl zastoupit

náhradník. V naší farnosti je spousta ochotných lidí, kteří toto již dělají, ale je dobré, aby se postupně pokryly potřeby všech osamělých a méně pohyblivých lidí, kteří si třeba netroufají někoho oslovit.

Diskutovala se také otázka pastorační manželských párů, pestrost doprovodu ke mši svaté a větší zapojení dětí do liturgie. V úterý 1x za dva týdny probíhají v kapli P. Marie Bolestné mše svaté s dětským formulářem za doprovodu kytary a písní ze zpěvníků Koinonia. O nedělích probíhá v chrámu sv. Václava postní katecheze se zapojením dětí.

Pastorační rada farnosti vzala na vědomí e-mail pana Buryšky, který vyslovil požadavek na údržbu varhan v chrámu sv. Václava. Podobnou žádost, tentokrát pro varhany ve Slatině, vyslovila i paní Halbrštátová. Vše potřebné zajistí otec Wiesław.

5.- 6. dubna proběhne ve farnosti duchovní zamyšlení, které povede otec Wiesław. V sobotu dopoledne bude také příležitost přijmout svátost smíření.

Misijní večer jako příprava na misijní měsíc říjen je naplánován na pátek 5. dubna.

Brigáda na faře se bude konat v sobotu 13. dubna a 4. května vždy od 9 hodin ráno.

1. května se v případě pěkného počasí bude konat cyklovýlet na Mariánskou horu u Lanškrouna.

5. května jsou všichni zváni na zahájení grilovací sezóny na farní zahradu od 15 hodin odpoledne.

24. května probíhá Noc kostelů, zapojí se i naše farnost. Prosíme všechny ochotné lidi, kteří chtějí pomoci nebo mají nějaké nápady, aby se přihlásili otci Wiesławovi nebo Marii Souradové, která si organizaci Noci kostelů vezme na starost.

Technické záležitosti

Žamberk - Pokračuje oprava oltáře P. Marie a 2. etapa výmalby presbytáře.

Písečná – výměna oken se prozatím odkládá, čeká se na závazné stanovisko od památkářů.

Slatina – chystá se výstavba nových chodníků na hřbitově, bude probíhat oprava omítky při vstupu na věž kostela. Na faře jsou částečně hotové elektrorozvody.

Příští setkání pastorační rady farnosti se uskuteční v pondělí 6. května.

Předseda PRF: Wiesław Kalemba

Zapsala: Marie Souradová

V kostele zavěšený adventní věnec a fialové závěsy naznačují, že začal advent. Rorátní mše sv. probíhaly opět v kapli P. M. Bolestné a po nich následovala na faře opravdu bohatá snídaně. Také letos na děti nezapomněl Mikuláš s doprovodem a v zámecké kapli je podělil balíčky.

A už se přiblížila vánoční doba, v tomto roce nejdelší možná, z čehož měly radost hlavně děti. Na půlnoční bohoslužbě zaznělo z kůru: „Hej, mistře...“, před obětním stolem na seně malé pacholátko, vzadu otevřený „Betlém“, jen venku počasí jako na jaře.

Do letošní Tříkrálové sbírky se v Žamberku zapojilo 11 skupinek a vybralo se celkem: 94.655,- Kč. Za všechny další farnosti to činilo krásných 225.201,- Kč. Poděkování patří všem malým koledníkům i jejich vedoucím, ale také každému, kdo k tomuto krásnému výsledku přispěl svou štedrostí.

Ale i ty dlouhé vánoční svátky utekly jako voda a nastalo liturgické mezidobí.

Ke konci ledna se sjeli mladí lidé do Panamy na setkání mládeže s papežem Františkem. Také z naší farnosti se na tuto dalekou cestu vypravil jeden zástupce mládeže – Kuba Kladivo.

30. ledna v našem kostele sv. Václava opět po několika letech vystoupila Schola Gregoriana Pragensis, aby zavzpomínala při koncertě na nedožitě 90. narozeniny žamberského rodáka Petra Ebena.

Jarní prázdniny začátkem února trávila část mládeže spolu s otcem Wieškem v Krkonoších na chatě Braunovka.

V pátek 1. března po mši sv. proběhla na faře beseda o zážitcích z Panamy ze Světových dnů mládeže s papežem, promítání fotografií doplňoval komentářem Kuba Kladivo s P. Janem Barborkou a ještě jedním účastníkem setkání. Shromáždilo se kolem třiceti, převážně mladých posluchačů.

V úterý před Popeleční středou se na faře horlivě smažily koblihy a další dobroty, které se při masopustním večeru zkonsumovaly při družné zábavě a poslechu kytarové hudby.

Popeleční středou jsme vstoupili do postní doby. Každý pátek půl hodiny před mší svatou vedly křížovou cestu určité skupiny – např. ženy, mládež, otcové, apod.

V pondělí se střídají na faře modlitby otců a modlitby matek, v úterý jednou za čtrnáct dnů zase setkání ministrantů a rytmičké mše sv. s dětským formulářem v kapli P. M. Bolestné.

Jak je z tohoto krátkého výčtu vidět, naše farnost opravdu aktivně žije.

Zapsala Marta Marešová

1. Golgota Mat 27,33
2. Goliáš 1 Sam 17,nn
3. Getsemane Mat 26,36; Mar 14,32
4. Gedeón Soud 6.-8. kap.
5. Galilea Mat 4,23
6. Gomera Oz 1,1-3
7. Gechází 2 Král 4,11
8. Gamaliel Sk 5,34
9. Galilejské (Genezaretské) jezero... Mat 4,18
10. Gáza Soud 16,21
11. Geršom 2 Moj 2,22
12. Gáius 3 Jan 1

A	3	1	7	9	2	5	6	8	4
B	9	8	5	6	4	7	2	1	3
C	2	6	4	1	3	8	7	9	5
D	5	2	3	8	7	9	4	6	1
E	6	7	9	4	1	3	5	2	8
F	8	4	1	2	5	6	3	7	9
G	4	3	8	7	9	2	1	5	6
H	7	5	6	3	8	1	9	4	2
I	1	9	2	5	6	4	8	3	7

VELIKONOČNÍ POŘAD BOHOSLUŽEB

18. 4. 2019	Zelený čtvrtek:	17,00 hod.	Slatina n. Zdob.
		19,00 hod.	Žamberk
19. 4. 2019	Velký pátek:	15,00 hod.	Písečná
		16,30 hod.	Slatina n. Zdob.
		18,00 hod.	Žamberk
20. 4. 2019	Bílá sobota:	18,00 hod.	Slatina n. Zdob.
		20,30 hod.	Žamberk
21. 4. 2019	Boží hod velikonoční – Slavnost Zmrtvýchvstání Páně:	8,00 hod.	Líšnice
		9,30 hod.	Žamberk
		11,00 hod.	Písečná
22. 4. 2019	Pondělí velikonoční:	8,30 hod.	Žamberk

Děkujeme všem, kdo napsali své příspěvky do tohoto čísla Farního zpravodaje. Těší nás, že máte zájem o zkvalitnění našeho občasníku. Další písemné příspěvky můžete osobně předat někomu z redakční rady nebo posílat e-mailem na adresu: fzzamberk@gmail.com. Další číslo by mělo s Boží pomocí vyjít v červnu 2019.

Technické náklady na výtisk Farního zpravodaje činí 5 Kč. Dobrovolné příspěvky na jejich úhradu můžete vhadzovat do kasiček k tomu určených přímo v kostele.

Členové redakční rady Farního zpravodaje jsou: P. Wiesław Kalemba, Ondřej Jäger, Iva Kočová, Marie Souradová, Lukáš Sourada. Zpravodaj byl vydán díky dobrovolným příspěvkům aktivních farníků. Svoje připomínky a příspěvky můžete zasílat na email: fzzamberk@gmail.com. Redakční rada si vyhrazuje právo příspěvky upravovat či krátit.

Fotogalerie: <http://farnostzamberk.raje.idnes.cz/>; www.dekanstvizamberk.cz.
<http://www.dekanstvizamberk.cz/foto/>